

са прида́ватъ отъ родители-тѣ на дѣцѧ-та.

Б. За ради рѣкоблѣдїе-то (мала-
киж-тѣ.)

По много-то быть кѣлько-то рѣкохмы сѧ подѣбни съ рѣкоблѣдїе-то, защо-то тѣлъ погрѣшка є претивна на естество-то, докарва голѣмо безсилѣ на тѣло-то, защо-то сѧ разнѣшилъ силы-тѣ кога-то сѧ вѣрше. Естество-то не наказва никого други тѣлько-зи, кѣлько-то онъя кой-то го хѣлилъ ювно. Сѣкамъ чи й-
мамъ должностъ да прикажа пространно, чи рѣкоблѣ-
дїе-то докарва и на мѣжи-тѣ и на жены-тѣ по голѣми поврѣжданїя-та быть схожденіе-то. Ще прикажа
на тѣлакъ, 1 быть кой засѣблѣживанїя-та можемъ да
познаемъ онъя кой-то сѧ прида́ватъ на тѣй-зи лѣша-
вый-жтѣ Ѹбычай(табиходѣтъ), 2 болести-тѣ кой-то ста-
ватъ быть него, 3 какъ можемъ да сѧ отучимъ быть
да правимъ това смертоносно-то и ѿщо.

1. Знацы характерически на онъя кой-то сѧ при-
да́ватъ на рѣкоблѣдїе-то. Никой не може да отвѣ-
гне печать-жтѣ, кой-то оударя естество-то на лицѣ-
то на онъя, кой-то го Ѹверчеставатъ съ тѣй-зи спо-
собъ. Кой-то прѣвѣ рѣкоблѣдїе-то може да сѧ оупри-
личи съ єдинихъ оубаинахъ трапандѣйахъ, съ єдинжъ вовѣши-
къ ѵзжихналъ безъ време, съ єдинихъ мертвѣцъ неза-
копанихъ. Кой-то прѣбижутъ рѣкоблѣдїе-то наѣ много
иргени-тѣ твѣрдѣ мѣжно ѵзлавѣватъ погрѣшиж-тѣ
си, и ѵшатъ сѫкога да сѧ самы, тѣкъ като си лѣгнатъ
тѣлакъ-си сѧ ѻгжватъ съ покрыбки-тѣ, и вѣке сѧ не-
помрѣдватъ, и сѧ пристрѣбватъ чи сѧ заспали. Ико-